

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 34/fascicle 2

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 6 de juny del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2406/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions demostratives de reconversió territorial. Fascicle 1
 - 2) RGE núm. 2408/00, de l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni com a element per substituir el desenvolupament reglamentari d'una llei. Fascicle 1
 - 3) RGE núm. 2471/00, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a presentació per part del Govern de les Illes Balears dels vehicles PAC mòbil. Fascicle 1
 - 4) RGE núm. 2542/00, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a invitacions del Centre Balears Europa. Fascicle 1
 - 5) RGE núm. 2474/00, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessament del director del Centre d'Investigacions Tecnològiques de Turisme de les Illes Balears. Fascicle 1
 - 6) RGE núm. 2475/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió de les finques l'Albarca
-

- i Es Verger. Fascicle 1
- 7) RGE núm. 2478/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució dels 138 milions de pessetes per a la rehabilitació de la cova d'Es Culleram. Fascicle 1
- 8) RGE núm. 2480/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració d'un vídeo sobre la Llei d'espais naturals. Fascicle 1
- 9) RGE núm. 2479/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció dels equips balears de bàsquet en la Lliga LEB. Fascicle 1
- 10) RGE núm. 2473/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prohibició de recollida d'aigua dels avions contra incendis. Fascicle 1
- 11) RGE núm. 2476/00, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe sobre la qualitat de l'aigua de les platges de Balears. Fascicle 1
- 12) RGE núm. 2472/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decret de mesures especials per a la gestió dels recursos hídrics. Fascicle 1
- 13) RGE núm. 2407/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a infraestructura de la Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria. Fascicle 1

II.- Debat de les propostes de resolució presentades a la comunicació del Govern RGE núm. 2038/00, sobre la diferència dels costos dels combustibles agrícoles i pesquers a les Balears i la resta de l'Estat espanyol. Fascicle 1

III.- INTERPEL·LACIONS:

1) RGE núm. 1896/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política en matèria d'ordenació i planificació de l'assistència sanitària a les Illes Balears i de gestió dels hospitals del Complex Hospitalari de Mallorca. Fascicle 1

IV.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2068/00, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a llistes d'espera a l'hospital Verge del Toro. Fascicle 1
- 2) RGE núm. 2097/00, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de la Llei orgànica 5/2000. Fascicle 1
- 3) RGE núm. 2161/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de gestió del patrimoni històric de titularitat o gestionat pel Govern de les Illes Balears. 1423

V.- Debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE núm. 2242/00, presentada al Projecte de llei RGE núm. 1827/00, de modificació de la Llei 12/1999, de 23 de desembre, de mesures tributàries administratives i de funció pública i econòmiques. 1426

VI.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 4583/00, de creació del Servei Balear d'Ocupació. 1435

IV.3) Proposició no de llei RGE núm. 2161/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de gestió del patrimoni històric de titularitat o gestionat pel Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, reprenem la sessió amb la proposició no de llei 2161, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de gestió del patrimoni històric titularitat o gestionat pel Govern de les Illes Balears. En nom del grup que l'ha presentada, que és el Grup Popular, té la paraula el Sr. Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Bona tarda, Sr. President. Senyores i senyors diputats, promet ser breu, en aquestes hores un poc intempestives.

Per emmarcar un poc la proposta farem una breu referència als antecedents que ens duen a presentar una proposició no de llei d'aquest tipus. La comunitat autònoma de les Illes Balears té sota la seva responsabilitat, ja sigui com a titular o com gestora, alguns dels centres culturals més importants de la nostra comunitat autònoma. Sota la seva tutela hi ha museus, biblioteques, arxius, jaciments arqueològics, la majoria béns d'interès cultural o béns catalogats que conformen un conjunt del màxim interès, tant per l'arquitectura com per les col·leccions i activitats que s'hi desenvolupen.

Com a recordatori per als diputats que no ho coneguim diré que depenen directament de la comunitat autònoma l'Arxiu del Regne de Mallorca, l'Arxiu Biblioteca pública de Menorca, la de Mallorca, Museu de Mallorca, Museu Etnològic de Muro, Museu monogràfic de Pollentia, Museu de Menorca, Museu Arqueològic d'Eivissa i Formentera, la necròpolis del Puig dels Molins, la Llonja, i són propietat de la comunitat autònoma -aquests anteriors són gestionats directament per aquesta- la Llonja, el Consolat de Mar i jaciment de Can Blai a Formentera. És a dir, que comptam amb un extens repertori de béns d'interès cultural, com he dit, del màxim interès.

És cert que l'any 1994 es va traspasar la gestió del patrimoni històric als consells insulars i que arran d'aquesta són aquests els que tenen les competències i prenen les decisions polítiques i tècniques sobre aquests béns, però no és manco cert, tampoc, que el Govern balear té encara una forta responsabilitat de gestió directa envers alguns d'aquests béns, que són els que hem esmentat un poc més amunt, i és aquí on nosaltres estam interessats a incidir. La nostra proposta és que el Govern de les Illes Balears elabori i presenti en aquest parlament un pla de gestió que abasti tots aquests centres i que en el tràmit parlamentari corresponent el puguem enriquir per tal d'aconseguir un veritable pla de gestió d'aquell patrimoni que depèn directament, com hem dit, del Govern balear.

Els antecedents, els tenim un poc dispersos, però vénen compresos pel Reial Decret de museus de titularitat estatal, pel Reial Decret, també, que aprova el reglament de biblioteques públiques de l'Estat, que recullen la possibilitat que els museus,

biblioteques i arxius elaborin una memòria d'activitats de l'any. I finalment la recentment aprovada -el 98- Llei de patrimoni històric de les Illes Balears, que recull aquesta possibilitat d'elaborar un pla de gestió d'una forma clara; al nostre entendre aquest instrument de treball és a través del qual es pot establir aquell conjunt d'actuacions i prioritats de l'acció pública destinades a ordenar i a facilitar les tasques preventives, la intervenció, la conservació i la difusió del patrimoni històric. Tenim ja un precedent en el Consell Insular de Menorca, que ha aprovat recentment el primer pla bianual per unanimitat de tots els grups.

Al nostre entendre aquest pla, com dic, és necessari perquè no es limita només a un monument declarat BIC o catalogat, sinó que també afecta les col·leccions que conté, les activitats que pugui generar i desenvolupar, i la formació dels responsables i les accions de difusió i coneixement que es puguin dur a terme. De cada vegada més aquests instruments han demostrat la seva utilitat. Per altra banda s'ha de dir que s'han de considerar com a un punt de partida de mínims, perquè està clar que parlam d'un objectiu a cobrir a llarg termini i moltes vegades de molt difícil consecució. Són interessants, com dic, per moltes raons, primer perquè plantegen directrius i objectius de feina emmarcats en un calendari i, segon, perquè indueixen a seguir pautes d'actuació; finalment també perquè al nostre entendre permeten comparar feines fetes i corregir i millorar aquelles accions que així es consideri d'any en any.

Al nostre entendre hi ha alguns punts que s'haurien de considerar com a integrants fonamentals d'aquest pla de gestió, com pugui ser l'administració i gestió d'aquest patrimoni històric que, com dic, comprèn els béns que he esmentat abans, com pugui ser l'optimització de recursos culturals, foment del seu accés públic, promoure l'entrega de béns, arxius, biblioteques i museus per tal d'enriquir aquestes col·leccions, la lluita contra l'expoli, l'adquisició de més béns mobles i immobles, la gestió del catàleg de béns d'interès cultural, reproducció de béns mobles...

Quant a conservació i restauració, no cal dir la gran importància que pot tenir aquest pla respecte als béns tutelats i gestionats directament per part de la comunitat autònoma; es poden aplicar polítiques i objectius de rehabilitació tant de béns mobles com immobles, adequació d'accessos, condicionament de visites a aquests monuments, creació de tallers, laboratoris i serveis als diferents centres d'investigació. El capítol d'investigació i difusió al nostre entendre també ha de ser de la màxima importància perquè és allà on realment l'acció pública reverteix d'una forma molt directa en l'aspecte social, que és el que realment ha de rebre en darrera instància els beneficis de la promoció cultural, investigació i difusió -ja ho diu l'article 89 de la Llei de patrimoni històric- que el Govern ha de promoure, amb els projectes educatius, d'investigació i desenvolupament per a la conservació i manteniment del patrimoni històric de les Illes Balears, i aquí entra un glosari prou extens d'iniciatives i d'activitats, com puguin ser els diferents programes d'investigació particularitzats per centres amb els objectius a plantejar a curt i a mig termini i el programa de difusió de patrimoni històric en totes les seves vessants,

escolar, adults, segments socials i professionals concrets que puguin tenir una incidència de qualque forma en aquest àmbit.

Finalment nosaltres també donam una gran importància al capítol de formació i pensam que s'ha de contemplar com a un dels eixos bàsics de cara a formar els tècnics i els gestors responsables directes d'aquests centres. És cert que en el conveni originari firmat el 87 entre la comunitat autònoma i el ministeri ja es fixava com un dels punts prioritaris aquesta tasca formativa a desenvolupar conjuntament entre les dues administracions, però nosaltres pensam que s'ha de fer un esment realment directe a aquesta qüestió.

És a dir, es pot aconseguir un document molt interessant per tenir una visió de conjunt de l'acció de la comunitat autònoma sobre aquests centres per la seva importància i transcendència cultural que al nostre entendre haurien de tenir més impacte sobre el fet cultural de les nostres illes. S'aconseguiria un pla que pogués dinamitzar veritablement aquestes infraestructures per situar-les de mica en mica en el paper protagonista que mereixen a la nostra societat.

És per açò que els demanam el seu vot afirmatiu per tal que es pugui dur endavant aquesta iniciativa que, com dic, té la intenció de poder comptar amb un instrument de primer ordre per tal d'impulsar definitivament la projecció cultural d'aquests centres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Grups que vulguin intervenir? Idò el Sr. Buele, en nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern, acabam d'escoltar la presentació que ha fet el representant del Grup Parlamentari Popular d'aquesta proposició no de llei.

Ja hauríem de començar demanant una miqueta d'explicació sobre el mateix títol perquè ens resulta difícilment comprensible exactament què es vol quan es parla d'un pla de gestió del patrimoni històric, titularitat; que nosaltres sapiguem això no és cap adjectiu, és un substantiu, o gestionat -això sí que és un adjectiu, va bé- pel Govern de les Illes Balears. Suposam que el que es vol dir és, perquè llavors a l'explicació queda un poc embullat si es refereix al patrimoni històric de la comunitat autònoma o si es refereix al patrimoni general del Govern de la comunitat autònoma, que lògicament no és coincident. Nosaltres entenem que el que es demana és que el Govern faci un pla de gestió del patrimoni històric, per una banda, d'aquells edificis que són de titularitat del Govern de la comunitat autònoma i, per una altra banda, d'aquells edificis que no són de titularitat de la comunitat autònoma sinó que estan gestionats per la comunitat autònoma; però evidentment aquestes edificis no vol dir que siguin patrimoni històric,

perquè, clar, confonem una cosa amb l'altra. Un edifici que té 50 anys d'existència no sé fins a quin punt pot entrar dins el que es diu patrimoni històric d'una comunitat.

Respecte d'aquesta proposició no de llei nosaltres entenem que qualsevol govern i el Govern de les Illes Balears que tenim a l'actualitat governa, governa i fa plans, no es pot concebre, des del nostre punt de vista i des de la nostra perspectiva del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista un govern que no planifica; el Govern de les Illes Balears governa i fa plans, i en matèria de patrimoni històric també.

A banda del títol d'aquesta proposició no de llei, nosaltres el que veim és que s'insta perquè es presenti davant aquest parlament un pla de gestió del patrimoni històric, tant del que n'és titular com del que n'és gestor. Creim que quan el Govern de les Illes Balears, que actualment governa a les Illes Balears, es posa a gestionar l'àrea de cultura a través de la Direcció General de Cultura té molt present i molt en compte tant la Llei 11/1990, de dia 17 d'octubre, de patrimoni de la comunitat autònoma de les Illes Balears, com la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears, i tenint en compte aquestes dues lleis, la Direcció General de Cultura, adscrita a la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, fa una tasca que intenta coordinar tot el que són tasques administratives i tot el que són tasques que afecten diverses conselleries. En matèria de patrimoni entenem que des de la Direcció General de Cultura, des de la Conselleria d'Educació i Cultura, s'està treballant per fer que les diverses conselleries del Govern de les Illes Balears s'impliquin també en el que els correspon de cara a la defensa i protecció del patrimoni.

Coordinació, per tant, i cooperació entre totes les conselleries, coordinació i cooperació entre el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat espanyol, coordinació i cooperació entre les conselleries de la comunitat autònoma i els consells insulars, i aquesta tasca de coordinació i de cooperació que nosaltres diàriament podem constatar que s'està fent, du a establir determinats programes de gestió, i aquests programes de gestió, nosaltres, pel que hem pogut veure i pel que hem pogut comprovar que s'està fent des d'aquesta àrea, inclouen tota una sèrie d'actuacions que permeten poder dir que el Govern de les Illes Balears com a mínim ja està fent això que es demana per part del Grup Parlamentari Popular. Ja està, aquest objectiu de voler fer un pla de gestió que sigui presentat al Parlament és decisió del Govern el moment en què s'ha de dur, però ja s'ha pres la decisió per part del Govern de fer-la, i per tant nosaltres el que entenem és que aquesta feina, aquest objectiu que es pretén aconseguir ja està en fase de realització.

S'està elaborant un pla de gestió que inclou protecció i conservació del patrimoni històric, que suposa també un estudi sobre el que comporta l'enriquiment del patrimoni històric de la comunitat autònoma, un programa de foment i de difusió d'aquest patrimoni històric i un programa d'investigació.

És per això que des del nostre punt de vista, com a representants del Grup Parlamentari PSM-Entesa nacionalista,

consideram que és del tot innecessari instar el Govern de les Illes Balears a fer el que demana el Grup Parlamentari Popular. Tot i que nosaltres entenem que és un govern que està compartit per diversos representants de diverses formacions polítiques, per això per ventura pot enriquir molt més l'aportació que es pugui fer des d'aquest govern únic i entenem que el que correspongui fer a la Conselleria d'Educació i Cultura no pot prescindir, no ha d'estar al marge tampoc, d'aquelles orientacions que puguin sorgir de la Conselleria de Presidència, a la qual també s'adscriuen determinades tasques de protecció i foment del patrimoni.

És per això que des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista no donarem suport a la proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Popular, perquè entenem que és una proposició del tot innecessària en aquests moments. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Crespí, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. Crespí i PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Fa uns pocs dies el Grup Parlamentari Popular ens presentava en el si de la Comissió d'Educació, Cultura i Esports una proposició que tenia relació amb el patrimoni històric, proposició no de llei que sol·licitava l'elaboració d'un catàleg d'institucions que es dedicassin al patrimoni, institucions no públiques, i també algunes altres actuacions de tipus educatiu.

Bé, en aquell moment jo els vaig anunciar el nostre vot en contra, i com a argument d'aquest vot en contra els dèiem que quan vàrem elaborar la Llei de patrimoni ja vàrem introduir la constitució d'una comissió de la qual formassin part els consells insulars i la comunitat autònoma, perquè creïem que si aquesta transferència s'havia produït també era bo que hi hagués uns elements de coordinació per tal de tenir, tot i que els patrimonis no són homogenis, però era bo tenir una política comuna, amb uns elements que jo crec que és interessant que existeixi un flux d'informació entre les administracions que ho gestionen. Cert és que la llei que vàrem aprovar també parla d'un pla de gestió, però el fet que s'elabori un pla de gestió no vol dir necessàriament que aquest pla hagi de ser debatut i aprovat en aquest parlament; és bo que hi hagi un pla de gestió, evidentment, és una informació cap als ciutadans sobre què es pensa fer, no només en matèria de conservació, sinó també d'explotació d'aquest patrimoni, però una altra cosa és que sigui una necessitat presentar-lo aquí i que l'haguem d'aprovar.

Nosaltres creim que en aquest moment el Govern està treballant en posar -diria jo- dins un pla tots aquests elements que esmentava el diputat del Partit Popular, és a dir, què hem de fer en matèria de rehabilitació d'aquest patrimoni, sigui propi o sigui cedit per part d'altres administracions, però creim que, en qualsevol cas, seria bo que sempre totes aquestes mesures que

es prenguin en relació al patrimoni es duguin a aquesta comissió on hi ha les administracions que tenen la responsabilitat de la seva gestió, els consells insulars, i també la comunitat autònoma com a titular que és d'aquesta propietat i, a més, entenent que el Govern a través, fonamentalment, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, ja està elaborant un document en aquest sentit no donaríem suport a aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí en nom del Grup Socialista. Sr. Gornés, vol intervenir? Té la paraula per contradiccions durant cinc minuts.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que estic un poc sorprès de les intervencions dels dos grups, els dos únics grups que han intervingut. Primer el Sr. Buele; curiosament sempre argumenta que no entén les proposicions que nosaltres duim a les diferents comissions i, en aquest cas, a la cambra, o que no hi ha consonància entre el títol i la proposta d'acord; sempre són al nostre entendre excuses bastant peregrines, les que s'argumenten per tal de trobar una mínima justificació per votar que no.

Sr. Buele, jo li he de dir que aquesta proposta ve precisament d'una iniciativa que va sorgir el 98, precisament a rel d'una esmena del PSM pel que llavors era conseller del Consell Insular de Mallorca, responsable de cultura i de patrimoni històric, que és una llàstima que no sigui aquí avui el conseller de Cultura per poder escoltar aquest debat que amb poca freqüència s'escolta en aquesta cambra. Com dic era una esmena on se'ns proposava que no només fossin els consells insulars els que elaboressin plans de gestió, sinó que es va raonar i nosaltres vam creure que era positiu incorporar aquesta esmena; es va raonar que s'incloués aquest pla de gestió per al patrimoni històric propi titularitat o gestionat per la comunitat autònoma. Ara vostès resulta que ens diuen que no. Jo dic a açò una contradicció com una casa, perquè quan es té el Govern s'ha d'intentar donar suport a allò que es proposava abans. Jo els demanaria un mínim de coherència.

També -no sé si ha estat perquè l'hora és un poc intempestiva, jo ho entenc, les cinc menys un quart, després de dinar, idè a vegades fa difícil poder parlar amb suficients arguments- que tots els béns que nosaltres hem esmentat com he dit estan declarats bé d'interès cultural o són béns catalogats, és a dir, que tenen l'etiqueta de patrimoni històric amb totes les de la llei, amb la qual cosa poden ser objecte amb tota rotunditat d'un pla de gestió d'aquest tipus que nosaltres proposam aquí. Per tant, dir que no té objecte fer un pla d'aquest tipus al nostre entendre és embullar bastant la troca.

M'ha estranyat no sentir que alguns dels centres que jo he esmentat abans estan en procés de transferència o de traspàs, la seva gestió, als consells insulars. El que passa és que ara ja

ho veig clar, per què no han dit: perquè la veritat és que el procés està en punt mort, desconexem realment quina és la intenció d'aquest govern per transferir o traspasar la gestió d'aquests centres als consells insulars i és molt significatiu que vostès no hagin fet esment en aquesta cambra d'aquesta qüestió.

El Sr. Crespi en la seva breu intervenció s'aferra a l'única taula de salvació que reiteradament se'ns posa damunt la taula quan tractam una qüestió d'aquest tipus: la Junta Interinsular de Patrimoni Històric. No és la panacea, i el Sr. Crespi ho sap perfectament perquè va ser ponent de la Llei de patrimoni i sap que no va néixer amb aquesta voluntat concreta de ser el coixí que aturi les possibles iniciatives cap al Govern que es duuguin a un fòrum d'aquest tipus. La Junta Interinsular té una altra funció molt més concreta i molt més diversa, i el que nosaltres defensam amb aquesta proposta és que s'elabori un pla concret per les responsabilitats que té el Govern sobre el patrimoni que està tutelant o del qual és titular, res més que açò. La Junta Interinsular no hi té res a veure perquè, com sap, està formada per consells insulars i altres administracions que en aquest cas no tenen per què dir-ho, mentre no siguin transferides, és clar. amb la qual cosa jo lament moltíssim que no hi hagi prou sensibilitat cap a una qüestió que nosaltres creim del màxim interès i prioritària.

S'hagués pogut aconseguir un document fàcilment consensuable i que hagués posat a disposició dels tècnics i dels polítics unes directrius que haguessin pogut ajudar encara més que aquestes institucions surtin un poc de l'apatia cultural en qual estan immerses darrerament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Amb la seva intervenció queda substanciat el debat d'aquesta proposició no de llei i procediríem a la votació, que és el que correspon.

Demana a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de la proposició que es posin drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Gràcies.

Resultat de la votació: 26 vots a favor; 28 en contra. En conseqüència queda rebutjada la proposició de llei 2161.

V.- Debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE núm. 2242/00, presentada al Projecte de llei RGE núm. 1827/00, de modificació de la Llei 12/1999, de 23 de desembre, de mesures tributàries administratives i de funció pública i econòmiques.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és el debat de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, 2242, presentada al Projecte de llei número 1827 de registre, de modificació de la Llei 12/1999, de 23 de desembre, de mesures tributàries administratives i de funció pública i econòmiques.

Per defensar l'esmena té la paraula la Sra. Cabrer durant quinze minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Parlament de les Illes Balears va aprovar, amb el vot en contra del Partit Popular, la Llei 12/99, de 23 de desembre, d'acompanyament als pressuposts de la comunitat autònoma, llei d'acompanyament que, via esmena dels grups que donen suport al Govern, va introduir un article, l'article 17, que va modificar la Llei 8/95, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'activitats classificades. L'article en qüestió suposava un atemptat clar i rotund a l'autonomia municipal en la mesura en què exonerava de qualsevol intervenció municipal, és a dir, exonerava de llicència, autorització i informe municipal, les activitats contemplades a un instrument d'ordenació del territori.

El primer que s'ha de dir és que aquesta esmena que varen presentar en el seu moment els partits del pacte d'esquerres va ser una esmena que es va presentar de sobte, sense cap informe jurídic i sense ni tan sols haver escoltat els municipis de les Illes. Va ser, per tant, una actitud contrària a la lleialtat institucional, una actitud de prepotència on ni tan sols es va donar participació als municipis de les Illes.

En aquest sentit, la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears va remetre al president del Parlament la seva disconformitat amb la modificació normativa en un acord que es va prendre dia 10 de desembre del 99. La pròpia Federació deia que *"la enmienda presentada es a nuestro entender un atentado a la autonomía municipal. El legislador autonómico demuestra muy poca sensibilidad hacia la autonomía municipal al restar competencias típicas de los entes locales. Carece de sentido que se elimine toda posibilidad de intervención municipal en el tema de actividades clasificadas, so pena de invadir una competencia que evidentemente lesiona la autonomía garantizada por la Constitución, y la garantía institucional que tienen. Por ello se considera un atentado a la autonomía de los municipios, por lo que la inclusión de la enmienda tiene fundamentos claros de inconstitucionalidad"*. Això deia ni més ni manco la Federació d'Entitats Locals. El propi secretari de l'Ajuntament de Palma, dia 13 de desembre del 99, abans, per tant, de l'aprovació de la Llei, igual que la Federació, ja dic que el secretari va fer un informe jurídic on assenyalava que s'havia de plantejar conflicte en defensa de l'autonomia local si s'aprovava la llei.

Amb aquesta situació, malgrat els dubtes clars d'inconstitucionalitat i malgrat la total oposició dels ajuntaments de les Illes, el Parlament va aprovar la llei en qüestió. El mateix Grup Parlamentari Socialista deia en el Ple de dia 21 de desembre que *"realmente hay una cosa que no ha dicho el Sr. Font y en la que yo estoy de acuerdo, y es que probablemente no es el mejor camino para que llegue al Parlamento esta norma. No tenía que venir a lo mejor en una ley de medidas de acompañamiento; en eso estoy de acuerdo"*, tot un exemple de la pluralitat i la nova forma de governar que va anunciar el Sr. Antich en el seu discurs d'investidura, una nova forma de govern on el poc que fan és caòtic o és inconstitucional, i sense lloc per al pluralisme i la participació.

Bé, un cop publicada la llei, diversos ajuntaments de les Illes varen acordar plantejar per primera vegada no tan sols a la història de les Illes Balears, sinó a la història de tot Espanya, un conflicte de defensa de l'autonomia local davant el mateix Tribunal Constitucional. Es va demanar informe per part de l'Ajuntament de Palma a la Delegació del Govern i la Delegació del Govern també va considerar inconstitucional l'article en qüestió. Es va demanar també informe a l'advocat de Madrid Jesús González Pérez, que també va assenyalar la inconstitucionalitat en un llarg informe que no dubta gens, i davant aquesta situació, els ajuntaments de Palma, de Santanyí, de Llucmajor, d'Esporles, de Sa Pobla, de Bunyola, de Sancelles, d'Escorca, de Selva, de Valldemossa, de Deià i d'Inca varen iniciar els tràmits per plantejar el conflicte davant el Tribunal Constitucional, i primer varen sol·licitar informe al Consell Consultiu. S'ha de dir que posteriorment cinc ajuntaments més s'han adherit a aquesta sol·licitud: Andratx, Campos, Muro, Sant Joan de Labritja i Santa Eulàlia del Riu; en total 17 municipis que representen quasi el 70% de la població de les Illes.

I davant aquesta situació insòlita el Govern comença a reaccionar. Com sempre reacciona tard i malament, i la seva reacció ha estat, sense tenir la precaució d'esperar el dictamen del Consell Consultiu i sense demanar cap informe jurídic, entrar un altre projecte de llei en aquesta cambra, projecte que va tenir entrada dia 14 d'abril del 2000, clarament per castigar sobretot l'Ajuntament de Palma.

En aquest sentit el nou projecte de llei que és objecte d'aquesta esmena a la totalitat amb text alternatiu plantejada pel Grup Parlamentari Popular no té rebuig. La mateixa exposició de motius és significativa dels nyaps legislatius als quals ja ens tenen acostumats; diu l'exposició de motius que la nova disposició addicional que la Llei 12/99 va introduir al text de la Llei 8/95 ha suscitat alguns dubtes d'interpretació. Jo crec que, dubtes de interpretació, no n'hi havia cap, l'article era ben clar, s'exonerava de qualsevol llicència, autorització o informe municipal. Continua dient que, d'altra banda, aquestes solucions foren concebudes inicialment només per al sector dels residus sòlids, i no sembla oportú fer-les extensives amb caràcter general a altres matèries. Realment grotesc. Varen fer una llei que afectava totes les matèries però en realitat com que els va sortir malament ara han de reconèixer que realment el motiu era castigar l'Ajuntament de Palma.

I continuen dient que la necessitat d'aclarir l'abast d'aquesta disposició addicional, així com de fixar amb precisió límits a l'autonomia reconeguda constitucionalment als municipis, aconsellen per tant modificar la redacció aprovada en el seu moment. Realment patètic. Reconeixen l'atemptat a l'autonomia municipal, i diuen que amb aquesta nova llei fixen amb precisió el límit de l'autonomia municipal, i després ens trobam que l'article continua exactament igual, és a dir, accelerant llicències, autoritzacions, informes municipals, l'únic que ara només limitat a la matèria de residus.

El més curiós és que a més el Pla director de residus ja està aprovat i publicat en el BOIB de dia 26 de febrer del 2000, i ha estat impugnat per l'Ajuntament de Palma, entre altres coses

perquè es fonamenta en l'article de la llei d'acompanyament que ara es canvia de redacció. Per tant el Pla de residus es fonamenta en l'antiga llei que el propi Govern reconeix inconstitucional.

Ja he dit que el Govern ha entrat al Parlament aquest nou projecte de llei amb precipitació, perquè almanco, atesa aquesta inseguretat jurídica a què ja ens estan avesant, hauria d'haver esperat a l'informe del Consell Consultiu. Però no. I quinze dies després que el Govern aprovàs el nou projecte de llei, dia 3 de maig el Consell Consultiu va emetre el seu dictamen, dictamen llargament raonat, clar i contundent: "*En consecuencia no puede reputarse ajustada a derecho la analizada disposición adicional sexta, en cuanto en razón de su generalidad expresiva lleva consigo la eliminación de licencias, autorizaciones e informes comprendidos por tanto los previstos para el ejercicio de sus competencias por los entes locales. Es esto precisamente lo que podría tachar de inconstitucionalidad, a la luz de la jurisprudencia reseñada, el precepto legal aprobado por el Parlamento balear, favoreciendo el brote de argumentos proclives al planteamiento de la cuestión en defensa de la autonomía local objeto del expediente*". Garrotada jurídica al Govern, garrotada jurídica del Consell Consultiu, en un informe que no deixa el mínim dubte sobre la inconstitucionalitat, i en aquest sentit coincideix amb tots els altres informes jurídics que ja he mencionat.

Però el que és més greu és que, encara que el Consell Consultiu feia el dictamen sobre la llei del desembre, i no sobre aquesta modificació, el dictamen serveix exactament per a aquest text que ara debatem, ja que el Consell Consultiu deixa ben clar que tota la matèria de residus i medi ambient és competència municipal, i que és obligat que hi hagi qualque intervenció municipal en l'autorització d'aquestes activitats, no sent suficient l'argument que els ajuntaments ja fan al·legacions quan es tramiten els plans sectorial. Diu textualment el Consell Consultiu que "*en el artículo 25 de la Ley de bases de régimen local se inserta para fijar competencias básicas de los ayuntamientos una lista de materias, de la que forman parte la ordenación, gestión, ejecución y disciplina urbanística, la protección del medio ambiente, el suministro de agua y alumbrado público, servicios de limpieza viaria, de recogida y tratamiento de residuos, alcantarillado y tratamiento de aguas residuales, y hay que entender que en principio no se puede despojar a tales corporaciones de dicha competencia*". Diu també que és obligatori que "*los ayuntamientos afectados hayan tenido ocasión de exponer motivadamente sus opiniones y se hayan arbitrado fórmulas administrativamente decisorias de criterios dispares puestos eventualmente de manifiesto*".

I respecte de la participació dels ajuntaments en l'elaboració dels plans diu que no basta, diu: "*pero es obvio que esos informes similares a los que en interés de otras administraciones públicas están previstos en nuestro ordenamiento jurídico en punto a la confección de normas, instrumentos, planes y proyectos, no pueden identificarse con la dogmática reguladora de las intervenciones concebidas para los supuestos de individualización de subsunción de la*

regla general en el caso concreto". Per tant aquest nou text, els agradi o no, és també inconstitucional.

Bé, i què va fer el Govern quan va tenir coneixement del dictamen del Consell Consultiu? Res. No va tenir cap reacció ni va tenir la decència de retirar aquest projecte de llei. Però aquí no acaba tot; hi ha dos informes jurídics nous que han fet dos catedràtics de Madrid a petició de la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears. Un és de Luciano Parejo i va tenir entrada a la Federació el 15 de maig; i l'altre és de Gómez Ferrer i va arribar a la Federació el 29 de maig. Aquests dos informes analitzen la llei actualment en vigor, o sia l'aprovada el desembre, i analitzen també aquest nou text de modificació. De la llei actualment en vigor, tots dos ho deixen ben clar: clarament inconstitucional, sense cap dubte. Per tant, per més que el Govern defensava que la Llei era constitucional, per cert sense mostrar cap informe jurídic, tant el Consell Consultiu com els juristes de la Delegació del Govern, de l'Ajuntament de Palma, com tres catedràtics de fora, un a instància de l'Ajuntament de Palma i dos a instàncies de la Federació presidida per Margarita Nájera, diuen rotundament que la Llei és inconstitucional. Sis informes jurídics en contra, i cap a favor. I a tot això, un pla de residus s'ha aprovat amb una llei inconstitucional.

Però passem al que diuen aquests dos informes jurídics del text que ara debatem, perquè la Federació va demanar a aquests dos catedràtics que també informassin el projecte de llei nou. Ja hem vist que el Consell Consultiu del seu dictamen es dedueix clarament que també aquesta modificació que vostès pretenen és inconstitucional. El mateix es pot dir del dictamen del catedràtic González Pérez que es va fer a instància de l'Ajuntament de Palma. Ja tenim dos informes en contra del nou text. Però en aquests dos nous informes sol·licitats per la Federació, el catedràtic Gómez Ferrer diu que aquesta modificació és també inconstitucional. I l'altre, Luciano Parejo, diu que podria ser constitucional, encara que posa emperons i diu que el text s'hauria de modificar tècnicament. I en tot cas, perquè aquest text sigui constitucional, seria necessari que els plans sectorials continguessin els projectes concrets i detallats, perquè si no, ja no seria constitucional aquesta exempció de llicència municipal.

De nou ens trobam que el nou text que ara debatem té tots els informes jurídics en contra llevat d'un, i aquest un encara posa condicionaments. Encara no puc entendre com no tenen la suficient dignitat com per haver retirat ja d'aquest parlament aquest nou projecte. I el que ja és de *chiste* és que aquest pla de residus que es va aprovar ni tan sols compleix els condicionaments que Luciano Parejo posa al seu informe perquè es pugui considerar constitucional, perquè el Pla de residus no conté les obres programades ni detallades, i per tant ens trobam amb tots els informes jurídics que he mencionat contraris a la modificació de la Llei, i l'únic dubte, el de Luciano Parejo, ni tan sols el poden utilitzar vostès per salvar el Pla de residus. El primer cop que el Govern fa ús d'aquest atemptat a l'autonomia municipal, resulta que tots, absolutament tots els informes jurídics coincideixen que és inconstitucional. Realment una vergonya, i el Govern sense dir ni pruna, per cert, que la Federació aquest cap de setmana ha dit que tots dos

informes emparaven la constitucionalitat, i això és una mentida, el dictamen de Gómez Ferrer diu clarament que és inconstitucional.

Ara, per tant, vos brindam l'oportunitat de corregir. Ara tenen l'oportunitat d'acceptar l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Popular i d'evitar confrontacions judicials inútils. L'esmena presentada pel nostre grup és un text alternatiu que el que fa és simplement derogar el famós article 17 de la llei d'acompanyament i tornar les coses al seu estat originari, com si aquest article mai no hagués existit.

Crec que no tenen cap argument jurídic ni moral per rebutjar aquesta esmena. Jurídicament el nou text que ens planteja continua sent inconstitucional, i continua atemptant contra l'autonomia municipal, però no és que tan sols no tinguin cap argument jurídic, sinó que moralment crec que no poden rebutjar la nostra esmena. Tots els dictàmens coincideixen, per tant moralment no poden continuar generant aquesta inseguretat jurídica ni poden continuar enfrontant-se amb els ajuntaments aprovant lleis inconstitucionals.

Crec, per tant, que ara tenen l'oportunitat de corregir aquest desgavell i de respectar un principi tan important com és el principi d'autonomia municipal. Convendria que anassin canviant aquesta forma de fer política basada en els enfrontaments i amb lleis inconstitucionals que s'han de canviar als quatre mesos d'haver estat aprovades; en definitiva, aquesta política d'anunciar cada dia una cosa diferents i contradictòria.

Deman, per tant, als distints grups parlamentaris que donin suport al nostre text alternatiu, que l'únic que pretén és tornar les coses al seu lloc i que les possibles solucions o mesures que s'hagin d'adoptar siguin ja no consensuades o no, sinó almanco constitucionals.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cabrer. ¿Turnos a favor? ¿Turnos en contra? Por el PSM-Entesa Nacionalista tiene la palabra el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc crec que hem de dir que celebrem des del nostre grup que s'hagi introduït una modificació i una modificació bastant pactada de l'article 17 de la Llei de pressupostos de l'any 2000 que modificava la Llei l'activitats classificades 8/95, una llei, vull recordar, que es considera per un dels catedràtics anomenats, el Sr. Gómez Ferrer, que és inconstitucional d'entrada perquè va contra el Reglament d'activitats molestes de l'Estat de l'any 61, text refós o tret de l'any 63.

Des de qui parteix de la premissa de la constitucionalitat de tot el que fa..., on residència la sobirania d'aquest país, doncs nosaltres sempre pensam una pesseta més envant, perquè la inconstitucionalitat deriva de la inconstitucionalitat de la Llei 8/95, que aquí hauríem de començar a derogar tot i, per tant, primerament aquest matís ens sembla important.

De totes maneres no ens entusiasma tal i com havia quedat la llei. Pensam, no obstant això, i li vàrem donar suport perquè la gestió dels residus sòlids urbans havia arribat a un moment d'una delicadíssima situació i a una actitud de boicot tan irresponsable per part de les institucions governades pel Partit Popular que comprenem i vàrem en aquell moment donar suport a una certa precipitació en la manera de regular-ho. Donam suport al Govern perquè intenti resoldre problemes tan estructurals com els dels residus sòlids, com els d'aigua, en aquest país, i que miri de passar, si cal, amb aquests interessos supramunicipals, per damunt qui té un interès absolutament partidari de boicotejar-ho.

Recordam que el Pla director de residus sòlids urbans de l'illa de Mallorca, aquell que va treure una competència estrictament municipal com és el tractament de residus sòlids urbans, article 25 i article 26 de la Llei 7/85, sense consultar ningú i passant per damunt tothom i que ara resulta tan mal de tornar enrere, per altra banda, perquè s'han fet inversions mil milionàries destinades a un desapoderament d'una competència municipal sense cap habilitació legal..., no, no, no parlam d'una llei, estic parlant d'un pla que no havia sortit ni publicat, on es prohibia, per altra banda, es prohibia com a element de modernitat qualsevol tractament de residus que no fos l'estricta incineració del cent per cent dels residus, sense indicar ubicacions, sense indicar ubicacions, que era el que teòricament hauria de fer un pla director. No, ubicacions ben delicades procuraven allà no anomenar-se per a res, per a res.

Per tant, nosaltres creim que és important; aquí s'ha apuntat castigar Palma; castigar, jo crec que no s'ha de castigar ningú, però els interessos supramunicipals, i en aquest cas ens sembla clar que aquest ho és, s'han de treure, i animam, com dic, al Govern a fer allò que sigui necessari perquè problemes tan estructurals, tan importants com el de residus es resolguin.

Dit això mantenim que trobàvem desafortunada la redacció, era excessiu es desapoderament i, efectivament, sense cap incidència municipal. Per tant, ara el que no podem compartir en aquest moment, que és ara quan discutim, que tot d'una hi ha hagut una reacció per part del Govern, tot d'una hi va haver unes negociacions amb la Federació, hi va haver una reacció immediata en aquest parlament, en aquest ple, on es demanava al Partit Popular que es reduís com a mínim als residus, una esmena que va ser..., bé, amb una aixecada..., no, una aixecada no és la paraula; en tot cas, el Partit Popular es va negar a discutir-la aquell dia, el desembre del 99, en el mateix moment. Per tant jo crec que hagués estat un encert en aquell moment haver reduït el seu abast.

En aquest moment, però, la llei que se'ns proposa jo crec que té tots els visos de constitucionalitat i, com a mínim, s'enfronta amb un problema real que hem de resoldre. En primer

lloc se centra només en residus sòlids urbans, que era allò que es pretenia aquell mateix dia (...), com va demanar la Felib, per altra banda, és una cosa important, jo crec, l'audiència als ajuntaments, i en el darrer acord pres per la Felib, naturalment l'Ajuntament de Palma, al qual es pretén castigar, supòs, votà en contra. Sí, això és vera, va votar en contra, però la Felib, la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, va demanar que es reduís, se circumscrivís el seu abast als residus sòlids urbans, i així s'ha fet.

Es matisa específicament que es tracti de temes supramunicipals. Allò que és supramunicipal no és estrictament municipal. Amb aquest principi nosaltres defensarem l'autonomia municipal fins a on calgui però sempre acceptarem aquesta premissa que és una premissa que tots els informes que s'han citat i qualsevol altre arreu del món sempre tindrà present: no es poden deixar en mans estrictament municipals interessos que són supramunicipals. Això ja és així, és així respecte a la llei de disciplina urbanística, que lleva de les llicències d'obres aquelles obres d'infraestructura civil que estan previstes en un PTP o que estan previstes en un pla director sectorial, la Llei de disciplina nostra de l'any 90, com ho és també la possibilitat del Govern de canviar el planejament municipal a través de l'article 244 de la Llei del sòl, i com ho són tots els mecanismes que des d'una i altra legislació sectorial permeten el vetllador d'interessos supramunicipals intervenir en aquell cas en què un boicot municipal evita o crea un problema per mor de no voler una instal·lació que en principi no és volguda per un ajuntament. Això a nosaltres no és una cosa que ens irriți especialment, la trobam bastant raonable i, per altra banda, és la que figura arreu del món.

Però hi ha sobretot l'element que nosaltres més notàvem a faltar a la regulació que havia fet l'article 17 i que en aquest moment s'incorpora; diu que han de ser projectes, per tenir aquesta excepció, que estiguin prevists i degudament detallats en el Pla director; o és així o no és així. Si és així, és evident que s'ha fet una regulació típica d'activitats classificades, els ajuntaments han pogut donar el seu parer dins els dos mesos d'audiència, d'audiència específica als que estan afectats, i en tot cas després hi haurà una decisió que és supramunicipal, i és supramunicipal tant a nivell urbanístic, que és bàsicament en aquell que es mou l'ajuntament, fins i tot en activitats classificades, perquè fins i tot en activitats classificades bàsicament el pronunciament municipal és de caràcter territorial i urbanístic, només en segona mesura ho és de caràcter mediambiental, perquè la mesura i el rigor de la fiscalització mediambiental es tenen ja residenciats avui a les Illes; abans a la Comissió de Sanejament, ara a les comissions insulars d'activitats classificades; abans això no estava previst així i nosaltres creim que aquest element d'audiència municipal, molt més, evidentment, garantit a través d'aquesta nova regulació, queda prou garantit.

Per tant, en definitiva, creim que s'han de fer molts més esforços, efectivament, i creim que és un tornar enrere assenyat el que fa aquest parlament respecte d'aquesta llei perquè hem de respectar molt més, pensam, l'autonomia local, una autonomia que si es fa es farà a través de recursos i de competències exercides amb lleialtat, no amb aquest interès que

vostès tenen de boicotejar, senzillament per gust que una determinada solució no es trobi en aquest país, que la veritat és que aquest ús antiinstitucional de totes les administracions durà, això sí, Sr. Cabrer, això du a guerres institucionals i això du a la perversió de les institucions.

Per altra banda creim que allò que han de fer el consell i el Govern, que són institucions públiques, és garantir aquest interès supramunicipal amb mecanismes de participació com són els PTP i els plans directores sectorials. Estranya que, aquest zel que tenen respecte de les activitats classificades de caràcter públic per interessos supramunicipals, no l'hagin tengut, com s'ha dit en tantes ocasions, per equipaments privats com els hotels, que no es va citar cap ajuntament, ni un, per demanar-los si trobaven que era lògic que es donassin les activitats classificades per llei, sense cap paper, així, tirat, amb una llei de pressupostos, sense cap PTP, sense cap PDS, sense cap document de fiscalització mediambiental. Cap problema ni un; però en canvi coses (...) a un PTP, aprovades amb un PDS, fiscalitzades a instàncies dels consells insulars o a instàncies del Govern autonòmic, això sí molesta el Partit Popular.

Jo crec que és una desproporció l'esmena que vostès ens proposen, jo voldria que es trobàs una regulació de caràcter general i animam perquè s'incorpori dins la Llei d'activitats classificades, que no quedi com un article solt en una llei que quedarà en aquest moment tota sola dins l'ordenament jurídic, creim que no, que això s'ha d'incardinar, però sobretot quan es creï un altre clima de normalitat institucional creim que haurà arribat el moment perquè ajuntaments, consells i Govern avancin conjuntament des del respecte a cada una de les competències, però també des de la lleialtat interinstitucional.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. En nom del Grup Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Alorda, yo sí le he entendido pero creo que ella no, creo que no. Su argumentación es impecable, desde luego me va a relevar a mi de buena parte de mi intervención por cuanto que efectivamente la interpretación de constitucionalidad de este precepto se hace a través de normas publicadas cuando Franco tenía 50 o 40 años, o una cosa así, lo cual es significativo e impresionante.

Pero, en fin, dejando esas anécdotas, en las que entraremos probablemente en otros debates que tendremos aquí, quisiera empezar diciendo ya que efectivamente, como de todos es sabido el artículo 17 de la Ley de este parlamento 12/1999, de 23 de diciembre, de medidas tributarias, administrativas y de función pública significó la introducción en la Ley autonómica

8/1995, de 30 de marzo, de atribución de competencias a los consells, en materia de actividades clasificadas y parques acuáticos de una nueva disposición adicional sexta referida a actividades programadas en un plan territorial parcial o plan director sectorial. La finalidad de dicho precepto legal era contribuir a la solución de uno de los problemas más graves que tiene pendiente nuestra comunidad autónoma, el tratamiento de los residuos sólidos, sin que intereses contrarios a los generales perjudicaran dicha solución.

Mediante aquella disposición adicional se permitía evitar la duplicidad de trámites administrativos en la autorización de determinadas actividades que estuvieran ya sujetas a control administrativo y a autorizaciones de la administración que supongan una garantía previa del cumplimiento de la legalidad, a fin de que no tuvieran que realizar una segunda fiscalización medioambiental o de seguridad global, por ejemplo aquellas que precisan un estudio de evaluación de impacto ambiental, y aquí es donde cobra sentido el artículo que debatimos. Si una determinada instalación de carácter supramunicipal ha sido sometida a un control de legalidad en cuanto a su instalación y funcionamiento dentro de un PTP o de un PDS, ¿debe de verse nuevamente sometida al mismo control por parte del municipio en el que se ha de ubicar, a pesar de tratarse de obras que por Ley 8/1987 tienen el carácter de utilidad pública?, ¿ha de hacerse dos veces lo mismo sin importar el interés general?, ¿ha de ceder el interés supramunicipal al particular de un ayuntamiento a fin de que vuelva a hacer lo que ya está hecho?

¿Significaba ese procedimiento que no importa lo que los ayuntamientos puedan decir, o que no van a ser escuchados? De ninguna manera; es imposible aprobar un PTP o un PDS sin el preceptivo trámite a los ayuntamientos afectados. Los artículos 23 i 24 de la Ley de ordenación del territorio obligan a que los ayuntamientos participen, obligan. La disposición adicional afecta sólo a cuestiones supramunicipales de utilidad pública, que se aprueben con participación obligada de los ayuntamientos afectados, que ya han tenido su control de legalidad, y si a ello añadimos que las instalaciones de residuos precisan una evaluación de su impacto ambiental formulada por la Comisión balear de Medio Ambiente, con participación de los ayuntamientos afectados, resulta que hay garantía técnica más que suficiente.

Se nos dice que hay informes jurídicos que dicen una cosa y otra. Yo hablaré de una cosa que creo que le gustará, perdón, que gustará menos, creo, a la Sra. Cabrer que los informes jurídicos: las sentencias, que últimamente no ha tenido mucha suerte con ellas. Sentencia del Tribunal Constitucional 40/1998, sentencia del Tribunal Constitucional: La intervención local puede producirse a través de licencias, pero también a través de la emisión de un informe, también a través de la emisión de un informe; es decir, que no tiene por qué ser preceptivamente a través del trámite de licencias, sino que puede ser perfectamente a través de un informe y, eso, lo dice una sentencia del Tribunal Constitucional, no un informe. Informes se pueden encontrar muchos, naturalmente, que todos los letrados que hacen un informe tratan de hacerlo de la mejor manera posible, pero le quiero recordar que el 50% de los

letrados pierden los pleitos en los que intervienen, el 50% exactamente.

Bien, ¿cuál es el sentido de la modificación propuesta por el Govern? La exposición de motivos del Proyecto de ley es bastante clara al respecto: Se trata, con esta modificación, de aclarar dudas de interpretación, no de constitucionalidad, sino dudas de interpretación, qué es lo que queríamos decir con esta ley, dudas de interpretación, y aclarar el alcance de la disposición adicional. No se trata de un problema de constitucionalidad sino de un problema de interpretación de la norma.

En la memoria del proyecto de dice también que se atiende a una solicitud hecha por la Felib mediante la cual se pedía que la modificación que en su día se hizo a la ley fuese de aplicación únicamente al caso de los residuos sólidos. Con eso está de acuerdo desde hace tiempo; tanto es así que en el debate de la Ley 12/99 en esta misma tribuna este mismo diputado propuso a la cámara que se modificase el dictamen de la comisión dándole al artículo que hoy debatimos una redacción semejante a la que nos presenta el actual proyecto de ley que presenta el Govern. Ahora bien, como se precisaba, como bien sabe el Grupo Parlamentario Popular, la unanimidad de todos los grupos parlamentarios para que se pudiera modificar el dictamen de la comisión en el trámite del debate en el Pleno, naturalmente el Grupo Parlamentario Popular no estuvo de acuerdo y no se modificó en aquel momento la disposición adicional. Por eso, por culpa del Partido Popular.

¿Qué es lo que añade o modifica esta nueva disposición adicional? Primero, se especifica que han de ser actividades de interés supramunicipal. ¿Cambio algo esto a lo anterior? Es innecesario, porque sólo actividades de tal tipo pueden estar programadas en un plan territorial parcial o en un plan director sectorial, o sea, lo único que se hace es aclarar e interpretar.

En segundo lugar se delimita el conjunto de actividades en materia de residuos sólidos. Era innecesario porque así se expresó ya en este pleno que ésa era la intención del legislador, y tanto es así que incluso se ofreció la posibilidad de que constara expresamente que, como ya hemos dicho, no consta expresamente porque el Partido Popular no quiso, y recuérdese que en la interpretación de la norma uno de los primeros criterios que utiliza la jurisprudencia es la voluntad del legislador, y que a tal fin es fundamental el contenido de los debates parlamentarios.

En tercer lugar se substituye la expresión -atención, dato- la expresión "que incluya su calificación, instalación, apertura y funcionamiento", la palabra "incluya" se substituye por "que exija su calificación, instalación, apertura y funcionamiento". Substituir la palabra incluir, por exigir considero que es bastante baladí, ya que la obligación de incluir algo es idéntica a la obligación de exigir que haya algo.

Por último se incluye un párrafo segundo en el que se precisa que los proyectos previstos han de contar con el suficiente grado de detalle para poder evaluar sus características fundamentales. Si según la redacción antigua los

proyectos previstos no contaban con el suficiente grado de detalle, no podrían pasar la evaluación de impacto ambiental que exige un PTP o un PDS, no la podrían haber pasado en la Comisión balear de Medio Ambiente, en la que participan los ayuntamientos, ni hubieran sido informados favorablemente por los ayuntamientos afectados.

Simplemente se está interpretando una norma, no se cambia fundamentalmente; todas las mejoras que lleva a cabo el Proyecto de ley, aun reconociendo que aclaran y mejoran el texto legal primitivo, no por ello son imprescindibles ni obligadas, aunque en un gobierno como el actual, que ha hecho del diálogo una máxima constante en esta desacostumbrada comunidad autónoma, es de alabar que se haga cuanto sea posible porque las normas que rigen tengan el mayor apoyo sin que ello signifique dejación alguna de su obligación de decidir.

Y frente a este proyecto de ley, ¿qué tenemos?, ¿cuál es la alternativa?, que hoy tratamos de debatir la alternativa. La Sra. Diputada que ha subido a esta tribuna ha subido con las manos vacías, ha subido a decir no, ha subido a decir no a cualquier cosa que se presente por parte del Govern, ha consumido su turno diciéndonos lo mala que es la ley que pretende enmendar, pero no nos ha dicho cuál es su texto alternativo, si tiene un texto alternativo; lo único que tiene es un texto alternativo que dice no a esto, pero no tiene ninguna alternativa, no tiene ninguna alternativa; frente al diálogo el vacío, el vacío por no hablar de la incoherencia, y les pondré un ejemplo que ya ha salido aquí en este mismo debate: a iniciativa de un gobierno del Partido Popular se aprobó la Ley 10/1990, de 23 de octubre, de disciplina urbanística; el artículo 2.6.a) decía que "estarán sujetos a licencia previa, sin perjuicio de las autorizaciones que sean procedentes de acuerdo con la legislación aplicable, los actos que a continuación se relacionan sea cual sea la naturaleza y el dominio del suelo donde se pretenden realizar: Las obras de construcción de infraestructura civil tales como presas, viario público y privado, defensa y corrección de cauces públicos, puertos, diques, etc., excepto que estos actos hayan sido detallados y programados como obras a ejecutar en un plan especial o plan territorial o plan sectorial debidamente aprobado y autorizado", es decir, que una obra de construcción de infraestructura civil programada en un plan especial, territorial o sectorial, por el hecho de estar programada está exenta de licencia municipal de obra. Esta es su historia, y si al Partido Popular de aquí no le pareció entonces de un ataque a la autonomía municipal, tampoco se lo ha parecido a Aznar López, el mismo Aznar López que había un recurso presentado ante el Tribunal Constitucional sobre esta norma y desistió del recurso que tenía interpuesto.

Poca coherencia supone que en materia de residuos sólidos no quieran seguir una línea semejante, poca coherencia, pero dejaré de hablar de la falta de coherencia porque tengo poco tiempo.

Aquí han presentado una enmienda a la totalidad con texto alternativo y sobre esta propuesta se ha de centrar el debate. El texto alternativo, se lo leo textualmente: "Queda derogado el artículo 17 de la Ley 12/1999"; no se plantea ninguna redacción

alternativa, no tienen redacción alternativa, sólo la negación, como aquel perro del hortelano que ni comía ni dejaba comer. Tenía el Grupo Parlamentario Popular la posibilidad de mostrar a los ciudadanos cuál es su alternativa, tenía la oportunidad y la obligación parlamentaria de expresar cuál es el camino que ofrecen para la solución del problema. Estuvieron 16 años sin resolverlo, y van a intentar durante los próximos 16 que tienen por delante en la oposición que nadie resuelva los problemas que han dejado en esta comunidad, y por si les cupiera alguna duda de que intentarán obstruir y dificultar la aprobación de la ley todo lo que puedan, les digo que las enmiendas parciales que han presentado a esta ley consisten en la misma enmienda a la totalidad despiezada en tres partes, la misma despiezada en tres partes; si la enmienda a la totalidad es rechazada, por lógica también deben serlo aquellas tres enmiendas parciales que son resultado de su despiece, pero el Grupo Parlamentario Popular las mantendrá para intentar dilatar el máximo de tiempo posible la aprobación de la ley. Eso es fili..., filibusterismo -de tanto decirlo a veces ya...- filibusterismo parlamentario, y no tienen nada que aportar; sin embargo, se aprovechan de todos los recursos que el Reglamento les ofrece para impedir que se aprueben las leyes con prontitud y se resuelvan los problemas de los ciudadanos cuanto antes.

No tienen ninguna idea, no saben qué hacer con el problema de los residuos sólidos. Si tuvieran alguna idea la habrían expresado, tanto en la enmienda a la totalidad como en las parciales.

Sin ideas alternativas y con la crispación como único objetivo social llegamos a la siguiente conclusión: Como todo el mundo sabe, durante estos 16 años no se ha solucionado ni uno solo de los problemas estructurales de esta tierra, ni las carreteras, ni el agua, ni la energía, ni los residuos, de modo, de modo que el inventario de las carencias de ese gobierno de la derecha, ya de triste recuerdo y que ya forma parte del pasado, como el contrabando y la balearización, coincide con el inventario de problemas que debe resolver el actual gobierno y que está afrontando con una valentía que tiene alterados a los poderes fácticos de toda la vida, desde el sector más reaccionario de la hostelería, más responsable de la balearización, hasta algunos de los grandes propietarios de tierras y alguno con algo que ver con el contrabando. Estos sectores, estos poderes fácticos controlaban hasta tal punto el (...) del viejo gobierno de la derecha, que le impusieron, al quinto gobierno del tercer presidente, le impusieron a un hotelero como conseller de Medio Ambiente. Desahuciados ya por las urnas, este gobierno de la derecha, y fracasado el intento ...

(Remor de veus)

... y fracasado el intento de compra de apoyos parlamentarios mediante 100.000 millones de pesetas en inversión de dinero público, la derecha busca en la crispación su medio parta recuperar el poder que tanto añoran. Les da igual que se trate de residuos, de impuestos, de carreteras, de medio ambiente, ante cualquier iniciativa del Govern, plantean el discurso del no, sin alternativa. Esta enmienda, al igual que otras acciones del Grupo Parlamentario Popular, vacías de contenido, deben

entenderse en el marco del intento porque los problemas no se solucionen o retrasar al máximo la solución de los mismos. Ha de verse en el objetivo genérico de producir la máxima crispación posible, porque en el fondo buscan esta tarde, es justificar una moción de censura antes de que vuelva de Madrid el todavía ministro de Medio Ambiente, porque las ambiciones de algunos pasan por encima del encargo que les dejó cuando se fue a las cruzadas.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez en nom del Grup Socialista. En torn de rèplica, vol intervenir, Sra. Cabrer? Té la paraula per cinc minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Mirin, a vostès el que els passa és que han fet el ridícul, i no poden justificar aquest ridícul que han fet. El Sr. Alorda em diu que, efectivament, no estava conforme amb la llei del desembre, per què la va votar, Sr. Alorda?, perquè això és fer el ridícul. Tots els informes han dit que era inconstitucional, tots, absolutament tots, i el que també és molt ridícul és que, precisament, el Sr. Diéguez surti aquí a defensar ara el nou text, perquè ell va defensar la constitucionalitat de la llei del desembre, va defensar una llei que és inconstitucional, i ho diu tothom, fins i tot el mateix govern ho ha hagut de reconèixer, per tant, jo pensava que no sortiria vostè, perquè és una vergonya.

(Remor de veus)

Ja em dirà vostè quina fiabilitat tenen les seves argumentacions si ja vostè va defensar el desembre una llei inconstitucional per a tothom, absolutament per a tothom, fins i tot per al Govern balear. Per tant, ja dic, a vostès el que els passa és que ara han de justificar un ridícul, varen aprovar una llei inconstitucional, varen fer un primer ridícul, han de canviar la llei, i aquesta llei resulta que també és inconstitucional, però no perquè els ho digui jo, eh?, és que hi ha els informes, tots, que diuen que aquesta llei és inconstitucional, i clar, jo entenc que han de tornar a fer un altre ridícul, perquè aquests informes han sortit tots després que vostès varen presentar el projecte de llei en aquest parlament. Tant l'informe del Consell Consultiu com l'informe de Gómez Ferrer, com l'informe de Luciano Parejo són del mes de maig, i vostès ja havien presentat aquesta llei, també, inconstitucional.

Per tant, no parlem d'un boicot de l'Ajuntament de Palma, parlem d'una cosa seriosa, com és la constitucionalitat de les lleis que vostès ja ens estan avesant a una falta de lleialtat institucional i constitucional.

Em diu el Sr. Alorda que és per resoldre el tema dels residus, i vostès ho resolen amb un pla de residus aprovat el febrer,

basat en una llei inconstitucional, i amb un pla de residus que amb aquest nou projecte de llei, fins i tot, Luciano Parejo diu que aquest pla de residus també és inconstitucional perquè no té les obres detallades ni programades, perquè aquest pla no té les obres detallades ni programades, per tant, el pla de residus, els residus que vostès volen resoldre estan basats en un pla que és inconstitucional.

(Remor de veus)

Em diu també que hem de ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer. Vull demanar als diputats si volen cinc minuts de *recreo* perquè els veig molt animats a tots. Escoltin la Sra. Cabrer, després facin el que vulguin, estan com a molt revolucionats.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Estan nerviosos perquè és un ridícul, això.

Bé, em diu que el desembre s'havia d'haver consensuat aquesta esmena, i resulta que vostès introdueixen un article tan important per a l'autonomia municipal, via esmena a una llei d'acompanyament als pressuposts de la comunitat autònoma, i em parla de consensuar, i ho varen presentar via esmena, i, a més, el Sr. Diéguez va reconèixer en aquesta tribuna que les formes eren totalment inadequades, i em parla de consensuar amb el Partit Popular quan estam aquí parlam dels pressuposts dia 21 de desembre? La veritat, Sr. Alorda, és que no trob lògic que m'ho retregui, perquè és per retreure-los a vostès, precisament, la forma com va entrar.

Em parla també de la Federació de Municipis que hi està d'acord, miri, el de la Federació de Municipis, la veritat és que fa vergonya, fa vergonya que una federació o un òrgan incompetent com és la comissió permanent, voti a favor aquest projecte de llei, després demani els informes jurídics, quan han arribat els informes jurídics, la Sra. Nájera, no ho va voler sotmetre a votació ni va voler convocar l'assemblea general, com li demanava l'Ajuntament de Palma perquè tots els batlles poguessin dir la seva a aquesta assemblea general, perquè els informes jurídics que ha rebut la federació, clar, garrotada jurídica també dels mateixos informes jurídics que demana la Federació de Municipis.

Per tant, jo, el que li vull dir és precisament que no es tracta d'un boicot, sinó que es tracta de parlar d'una cosa seriosa, com és la constitucionalitat de les lleis, i no és cert que el dictamen de Gómez Ferrer estigui únicament en la inconstitucionalitat d'aquesta llei d'activitats classificades.

Sr. Diéguez, simplement, és que ja la seva fiabilitat i els seus arguments, després del que va dir el desembre, la veritat és que fa un poc de pena, la veritat. Miri, em pot parlar de lleis anteriors que fins i tot el Consell Consultiu diu que no tenen res a veure, perquè ho diu el dictamen del Consell Consultiu. Em diu que el Partit Popular no té alternativa, per favor!, primer,

una llei inconstitucional seva, vostè la defensa, ara una altra llei inconstitucional, vostè la torna a defensar, que ja em dirà quina fiabilitat, i nosaltres, almenys, presentam una cosa constitucional, fixi's, almenys, presentam una cosa constitucional, que és deixar les coses com estaven, i després, i ho he dit a la meua intervenció, Sr. Diéguez, després que el Govern s'assegui amb els municipis, adopti un nou text, retiri aquest projecte de llei o accepti la nostra esmena, redacti un nou projecte de llei, consensuat amb els informes jurídics, amb el dictamen del Consell Consultiu, i per ventura podrem parlar, perquè tots els dictàmens diuen que almenys hi hauria d'haver una participació del municipi, almenys ja no és la fase de llicència, però almenys amb un informe. Ho diu el Consell Consultiu, vostè defensa que amb la participació als plans directors ja és suficient, el Consell Consultiu diu que això no és suficient, ho diu també Gómez Ferrer, i Luciano Parejo ho diu, sempre i quan els plans siguin detallats i programats, i resulta que el primer pic que n'han fet ús, resulta que el Pla de residus no és ni detallat ni programat, per tant, ja li dic que també és inconstitucional. No em parli, per tant, d'alternatives, que ja dic que almenys la nostra és constitucional.

I, simplement per acabar, perquè la veritat és que vostè ha fet aquí un rosari contra el Partit Popular, com ja és habitual, jo li puc dir que el nostre pas per l'oposició segur que serà més llarg que el seu pas per la Presidència del Parlament. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer en nom del Grup Popular.

Hi ha intervencions en torn de contrarèplica? Sr. Alorda, pel Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula durant cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Mirarem que hi hagi menys crispació i parlar un poc del que ens ha dut aquí. Per cert, jo no li he dit, Sra. Cabrer, que vaig votar estant en contra, vaig dir que no m'entusiasmava, i no m'entusiasmava gens, i com que ha de canviar, crec que serà molt més raonable. I he intentat explicar per què vaig votar que sí. Vaig votar que sí perquè vaig viure, i ara el nostre grup i jo personalment molt de prop, el boicot i la mala sang que hi va posar el Govern de les Illes Balears i l'Ajuntament de Palma per intentar resoldre els problemes dels residus sòlids de l'illa de Mallorca durant quatre anys, fent-ne la principal bandera que no es resolgués, fent tot el possible perquè no es resolgués de cap de les maneres, essent incapaç de modificar el Pla director de residus sòlids urbans de Mallorca, amb tres acords del Consell de Mallorca per unanimitat perquè es canviàs, intentant negociar cada dia, cada dia coses diferents per intentar arribar a enteses amb tots els grups i fent un boicot absolut, fent-ne, d'una matèria que hauria de ser de país, que hauria de ser de responsabilitat, l'única idea per intentar que fracassàssim en aquest punt.

Jo no sé si fracassarà aquest govern o no, jo l'anim a intentar resoldre problemes estructurals i que ho faci així com calgui, perquè temes com els de l'aigua, com els dels residus i com tants d'altres, arribin a bon port, cosa que hi havia una impotència completa de poder-les dur sense que un govern de les Illes Balears col·laboràs lleialment amb qui se li havia lliurat una competència. I com?, a través d'un pla director de residus sòlids urbans sense cap, cap ni una, cobertura legal que no tenia cap llei de residus ni tenia cap cobertura en aquest nivell, i que no havia sortit ni publicat, i a la qual es llevaven les competències als ajuntaments en matèria de residus. Una situació que ja s'ha donat per bona, perquè tota la mecànica ha operat sobre això, i veurem què passarà amb els recursos que hi ha posats contra aquest pla, i veurem què succeirà. Però, en aquest moment, el desapoderament més important de contingut que es va fer als ajuntaments, va ser llevar-los el tractament dels residus sòlids urbans, aquesta va ser, i no es va poder dur al consell nacional perquè fa dos dies, fa dos dies que els ajuntaments tenen no interdidada la possibilitat d'arribar al Tribuna Constitucional.

Per cert, la Llei 8/95, li ho repetesc, és bàsicament l'argument del Sr. Gómez Ferrer que no podia derogar una llei, un reglament estatal, el de l'any 61, efectivament, com en feia broma el Sr. Diéguez. Aquest és el principal argument, i és tota la Llei 8/95, que jo hi afegiré una altra cosa, ja que en parlam, la Llei 8/95 es treu quan aquest parlament no té ni competències estatutàries per a activitat classificades, les té l'article 12, per intentar dur-les a l'article 11, al debat de la ponència, que és de desplegament de les normes bàsiques de l'Estat, m'hi vaig trobar amb fums per convèncer-los de passar de l'article 12, que és de pura execució, que és el que hi havia l'any 95 per dur-les a l'article 11, que és de desplegament. Avui tenim competències de desplegament, el 95 no en teníem, però la Llei hi és, afortunadament, i el Sr. Gómez Ferrer diu que és inconstitucional. Bé, ja en parlarem, ja en parlarem.

Però, en qualsevol cas, bàsicament es refereix, no ja a aquest, sinó al nivell de detall que han de tenir els projectes. Perquè diu, han de tenir el nivell de detall que diu el reglament de l'any 63, bé, jo ho trob excessiu, han de tenir un nivell de detall, amb això estam d'acord, crec que és la principal novetat d'aquesta llei, que han d'estar detallats als plans, o hi estan o no hi estan, si hi estan, estaran coberts per aquesta llei de què parlam, si no hi estan, no hi estan, i no estaran coberts per aquesta llei. Però si tenen aquest nivell de detall, s'haurà produït tota la fiscalització, tot el debat, tota les mesures mediambientals que han de tenir aquesta mena de projectes, i nosaltres creim que és un avanç considerable.

Però no m'ha dit res dels hotels, no m'ha dit res de totes les altres excepcions que ha posat aquest parlament sense parlar amb ningú, sense xerrar amb ningú, i que ha desapoderat als ajuntaments de poder posar llicències d'activitats als hotels, per exemple, allà on hi guanyava doblers, com a mínim, ni mitja paraula d'autonomia municipal, i n'hem vistes moltes, i una Felib absolutament domesticada.

Jo crec, i celebr, i salud des d'aquí la Felib, perquè ha fet el que trobava que era oportú, que era defensar l'autonomia

municipal, i trob raonable el que ha fet després, que és intentar pactar una solució i arribar a una norma molt superior i molt millor. Ja m'hagués agradat, amb totes les iniciatives d'autonomia municipal que hem dut a aquest parlament, haver contribuït, quan hi havia un altre color dins la Felib i un altre repartiment del poder dins la Federació, haver vist un suport mínim a les iniciatives que des d'aquí es duïen per augmentar l'autonomia municipal, perquè mai no hi havia hagut reivindicació municipalista a aquest nivell. I jo anim la Felib que ens renyí i col·labori amb nosaltres tant com faci falta per insistir cap a aquest punt, i ens hi trobarem, uns dies serà més, uns dies serà menys, però molt més del que hi ha hagut amb vostès, i amb això m'hi comprometo com des del nostre grup.

Per cert, ja com a darrera cosa, dir-li que els plans territorials parcials i els plans directors sectorials tenen, al nostre entendre, totes les garanties de debat públic i que han de tenir el nivell de detall sempre per qüestions estrictament supramunicipals.

I és mentida, insistesc, mentida, ja en tornarem a parlar, supòs, hi haurà ocasió en aquesta llei, de dir que tots els dictàmens i tots els informes diuen que aquesta nova redacció és inconstitucional. I, en qualsevol cas, per al nostre grup i des de premissa, qualsevol cosa que faci aquest parlament, si no va contra un article tan i tan clar de la Constitució, sempre ho considerarem constitucional i legal perquè aquí hi ha la sobirania del nostre país, mentre respectem *grosso modo* quines són les regles del joc, com fan vostès respecte de l'Estat, que la Llei de ports els va bé, que tot el que diu l'Estat els va bé, que els anava bé que Sa Marineta passàs per allà on fos a les instal·lacions, i ningú no va dir "aquí hi ha autonomia municipal", mai, l'Estat, vostès ho accepten, des d'una mentalitat provinciana, i, si no, canviïn la Llei de ports, la sentència del Tribunal Constitucional que ha dit el Sr. Diéguez, canviïn-la i demanin llicència municipal, a la Llei de ports no hi ha llicència municipal. Per tant, jo li deman que tot això que estan disposats a acceptar per l'Estat, vegin i compreguin que també ho necessita aquest país amb interessos supramunicipals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Diéguez, en torn de contrarèplica, en nom del Grup Socialista.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Solamente para aclarar dos cosas, porque creo que el debate está ya bastante agotado y creo que va a ser inútil insistir en muchos más argumentos, cuando los que se han dado de una manera ya extensa e intensa, no quieren ser entendidos de ninguna manera. Defendimos que esta ley, que la disposición adicional en su redacción actual es constitucional en su momento y es constitucional ahora. He dicho de una manera bastante clara, me ha entendido quien me ha querido entender y quien no, no me entenderá nunca, he dicho de una manera bastante clara que lo que se hace con esta

reforma es interpretar de una manera extensiva lo que pone y lo que no se añade, y, si no, haber aprovechado su turno para decirme en qué estaba equivocado, cosa que no ha hecho, porque siempre están en el vacío, en el no, porque no tienen alternativa, no tienen alternativa. No se base tanto en informes, básiense más en realidades, no se base tanto en informes, que mire lo que le pasó por fiarse de los informes con la famosa plataforma de interinos.

(Aldarull a la sala)

Y por esta intervención suya, vacía, sin contenido, sin alternativa, queda condenada en costas por temeridad y mala fe.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez en nom del Grup Socialista. Hi ha algun grup que vulgui intervenir i que no hagi intervengut en fixació de posicions? No? Aleshores queda substanciat aquest debat i procediríem a la votació.

Sr. Flaquer, li agraeix les seves consideracions sobre la moderació del debat, crec que se les podia estalviar, i més des de l'escó.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, posin-se drets, per favor.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Gràcies.

Resultat de la votació: 27 vots a favor, 28 vots en contra. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada al Projecte de llei de modificació de la Llei de 23 de desembre de mesures tributàries, administratives i de funció pública i econòmiques.

VI.- Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei RGE núm. 4583/00, de creació del Servei Balear d'Ocupació.

Passam al punt següent i darrer de l'ordre del dia, que és el debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Socials del Projecte de llei 4583, de creació del Servei Balear d'Ocupació. El Sr. Conseller de Treball, en nom del Govern, tal com preveu el Reglament, presentarà aquesta proposta.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I OCUPACIÓ (Eberhard Grosske i Fiol):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La situació actual a les Illes Balears, pel que fa a les polítiques d'ocupació, són a mig camí d'un trajecte ja iniciat de transferència i profunda transformació de l'Inem, amb caràcter general. Des de fa uns anys, el Govern de les Illes Balears gestiona ja les competències en matèria de formació ocupacional, el Pla Fip, així com una part de les ajudes públiques estatals, economia social, centres especials de treball per a minusvàlids, forment de l'ocupació autònoma, etc. D'altres comunitats autònomes han assumit ja la totalitat de les

polítiques actives i la gestió d'intermediació de la contractació laboral. Aquest procés està iniciat a la nostra comunitat i no amb massa temps, almenys així ho esper, també Balears haurà d'assumir plenament aquestes funcions, avui gestionades pel servei públic estatal Inem.

Les Illes Balears tenen un mercat laboral complex, i si gratam més enllà de les xifres estadístiques que són objecte periòdic de publicació als mitjans de comunicació, ens adonem que presenta problemes estructurals importants. Hi ha, efectivament, un fort dinamisme en les contractacions registrades, però també hi ha dèficits importants en la qualificació d'una part important de l'estructura productiva i dels treballadors que hi estan ocupats. Patim els efectes d'una estacionalitat laboral prou vegades analitzada i denunciada, tenim una fortíssima eventualitat en la contractació, i mantenim, així mateix, bosses d'atur importants significatives i molt clonificades. Tot això són factors més que suficients per situar les polítiques públiques i els seus instruments al centre de l'atenció d'aquest parlament i del Govern de les Illes Balears.

En aquest context, la creació del Servei d'Ocupació de les Illes Balears no és només una necessitat operativa per fer front a la gestió de les futures competències, ni és únicament, tampoc, el resultat d'una clara recomanació de la Unió Europea en la línia de consolidar serveis públics d'ocupació en tots els àmbits territorials, la seva creació respon, a més de tots els fets anteriors, a la voluntat clara de donar un nou tractament al conjunt de les polítiques d'ocupació. No es tracta, per tant, d'una operació de traduir l'Inem estatal a un nou Inem balear, tot i que el deteriorament i qüestionament del servei públic estatal, amb plena fase de desmantellament ja seria per si mateix una bona raó per al seu canvi. Es tracta de donar un impuls decisiu en la configuració d'un servei públic revaloritzat, amb credibilitat ciutadana, que vagi més enllà d'una activitat burocràtica de repartiment de recursos i de registre administratiu de les contractacions. El Servei d'Ocupació ha de ser l'eix central integrador de les polítiques d'ocupació a les nostres illes i de millora de les condicions d'accés al treball i del seu manteniment estable. Es tracta, en definitiva, de crear un servei integral d'inserció laboral que comenci per la informació dels ciutadans que reclamin aquests serveis, que segueixi amb tasques d'orientació, que derivi en aquests usuaris cap a circuits de formació adequats a les seves aspiracions, que efectui la labor d'intermediació amb els ocupadors i que, a més, es preocupi de fomentar l'economia social, de fomentar l'autoocupació i constituir també un observatori social que es permeti incidir de la manera més eficaç possible dins la realitat.

Des d'aquesta concepció, el passat dia 12 de gener, el Govern de les Illes Balears va signar el Pacte per l'ocupació, la cohesió social i el foment de l'economia productiva, conjuntament amb Caeb, Pimem, Comissions Obreres i UGT. Un pacte que ha rebut l'adhesió posterior d'altres organitzacions socials i sectorials i aquest pacte preveu de forma expressa i prioritària la creació d'aquest nou organisme públic del Servei d'Ocupació de les Illes Balears.

No podem oblidar tampoc que el projecte de llei que el Govern va remetre al Parlament per a la seva tramitació, va rebre

prèviament el vistiplau unànime de les organitzacions sindicals i empresarials presents a la mesa de diàleg social. Aquests dos fets, pacte per l'ocupació i vistiplau de la mesa de diàleg social al projecte concret, donen una força important a aquest projecte, ja que es mouen en el camí del consens social sobre necessitat d'afrontar seriosament, amb rigor, la construcció d'un nou model de gestió de les polítiques d'ocupació arrelades en una voluntat d'autogovern d'un espai important de la nostra vida col·lectiva i en una concepció de participació.

El contingut del projecte de llei -no sé per què plor, perquè, en definitiva, la qüestió no és per tant, però estic plorant com una magdalena-, el contingut del projecte de llei en correspondència amb tot el que hem dit fins ara es tradueix en un conjunt de qüestions i de principis fonamentals. El Servei d'Ocupació de les Illes Balears es constitueix com un servei públic d'ocupació d'àmbit autonòmic, que ha de tenir, com a objectius fonamentals els següents: ordenar, d'una manera integrada, la gestió de la política d'ocupació en totes les seves vessants i fonamentalment en els camps de la gestió de les polítiques actives d'ocupació, de les accions formatives, amb estreta vinculació amb els diversos subsistemes de la formació professional, de la intermediació laboral, mitjançant accions concretes de gestió d'oferta i demanda i de control i seguiment de la contractació, i posant en marxa i mantenint un adequat observatori sociolaboral com a unitat tècnica d'anàlisi i prospecció del mercat laboral que orienti l'elaboració de les polítiques.

A més, el servei ha de facilitar la participació dels agents socials en la definició de les actuacions en matèria de polítiques d'ocupació, des d'una concepció tripartita, administració, sindicats i organitzacions empresarials, dels seus principals òrgans de govern, amb una permanent sensibilitat envers la recerca de marcs de consens i concertació social, i prenent el Pacte per l'ocupació com un referent constant, així com el desenvolupament i consolidació dels pactes locals que comencen a ser signats pels agents socials arreu del territori feliçment de les Illes Balears.

I, per últim, el servei ha de reforçar el paper dels poders públics en la gestió de les polítiques d'ocupació garantint la gratuïtat i la defensa dels interessos dels ciutadans, ampliant els actuals nivells de descentralització territorial dels seus serveis amb la finalitat de millorar l'accés d'empreses i treballadors a les actuacions i serveis de l'administració, i vinculant les actuacions dels serveis d'ocupació als plans territorials d'ocupació de les administracions insulars i locals.

En definitiva, el que avui se sotmet a la consideració d'aquest plenari és un document imprescindible per a la implementació de polítiques laborals, i, per tant, socials efectives a la nostra comunitat autònoma. Unes polítiques necessàries i positives per al conjunt de ciutadans, però molt especialment, naturalment, per a aquestes persones majors de 45 anys que efectivament troben enormes dificultats per inserir-se al mercat laboral, fins i tot en temporada alta, per a aquests joves que s'insereixen massa aviat al mercat laboral, des d'una manca de qualificació i de formació molt important, moltes vegades sense acabar, ni tan sols, l'ensenyament obligatori i

que acumulen un important dèficit de cara al futur. I, efectivament, també molt especialment, pensant en aquestes dones, moltes vegades amb càrregues familiars i una baixa formació que també troben moltes dificultats per trobar una ocupació no, com a mínim, una ocupació dignament estable i remunerada.

Sembla ser que aquest projecte de llei podrà ser aprovat per unanimitat d'aquest plenari del Parlament. I jo, en aquest sentit agraeix al conjunt de grups parlamentaris i molt especialment al grup parlamentari de l'oposició, el talent demostrar a l'hora de negociar els termes concrets del projecte i, en definitiva, de permetre aquesta aprovació unànime per la Cambra. Evidentment, això ho facilita que es tracti d'un projecte que sigui la creació d'una eina, però, en qualsevol cas, jo no vull acabar la meua intervenció sense oferir des d'aquesta tribuna diàleg posterior i demanar també col·laboració també a tota la cambra perquè aquesta eina pugui funcionar de la millor manera possible per als interessos dels ciutadans i de les ciutadanes de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Treball.

S'ha fet arribar a aquesta presidència un acord signat per tots els grups sobre una sèrie de transaccions, però, en primer lloc, donaria la paraula al Grup Popular que té esmenes presentades, perquè ens expliqui què hem de fer amb les esmenes que té presentades.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente, si no tiene inconveniente, preferiría hablar el último, porque las enmiendas quedan, evidentemente, nuestras enmiendas desaparecen en el momento en que hay una transacción.

EL SR. PRESIDENT:

Desapareixen si vostè les retira.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sí, pero firmadas las transacciones, nuestras enmiendas dejan de estar vivas.

EL SR. PRESIDENT:

Retiren totes les esmenes, no és així.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sí, sí, quedan retiradas, quedan transaccionadas con el texto que hemos presentado.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Grups que vulguin intervenir? Donam la paraula al Sr. Jaén Palacios, en nom del Grup Popular.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Quiero que mis primeras palabras sean de satisfacción para corroborar que yo creo que el acuerdo que hemos hecho los grupos parlamentarios es tardío, muy tardío, pero ha merecido la pena. Hubiéramos preferido que en el trámite parlamentario de ponencia y de comisión, donde los argumentos en contra de las enmiendas eran no porque no, es un argumento bastante convincente, pues, como digo, el trámite, nos hubiésemos ahorrado ahora estas transacciones. Pero yo creo que nunca es tarde si la dicha es buena y, por tanto, igual que el conseller nos ha felicitado por el talante negociador, tengo que recordar que este gobierno que se equivoca incluso cuando rectifica, en este caso no es verdad, en este caso la rectificación bien ha valido la pena y, por tanto, el proyecto sale muy mejorado.

Sé también que hemos tenido que hacer esfuerzos todos porque era un proyecto muy generalista, había más enmiendas que texto no había en el proyecto, era una proyecto de una liberalidad extrema, en el sentido parlamentario, porque dejaba abiertas al reglamento muchas cuestiones que nosotros pensábamos que debían regularse en el proyecto, me refiero, por ejemplo, a las funciones de los órganos de gobierno, donde todo quedaba un poco al reglamento. Y yo creo que esa liberalidad que muy bien podía ser para Romanones, "cuando hagan ustedes las leyes -decía- déjenme los reglamentos", en este caso no procedía, y por lo tanto, creo que es una satisfacción, digo, que ese acuerdo haya llegado a término.

Había también algunas perlas parlamentarias, que habría que decirlo, en el texto, que yo creo que han quedado también subsanadas. Una era de carácter temporal, cuando atribuye a la Constitución una temporalidad anterior al convenio 88, que es del año 48 y, por tanto, tal como se expresaba en el texto, en la exposición de motivos, pues daba a entender que la Constitución era anterior, nuestra constitución, al año 48, evidentemente todos sabemos que no es así, sino que tardó más de treinta años. Y otras cuestiones de publicación completa, en la disposición final, que nosotros en tono de humor, ya en la comisión dijimos que había que quitarlo salvo que el Gobierno pensase publicar la ley por entregas en boletines distintos.

Creo, por tanto, en definitiva, con esto concluyo, que el proyecto se ha mejorado, que posiblemente, con un poco más de tiempo, sin la premura que el Gobierno tenía en este proyecto, hubiésemos hecho un texto mucho mejor, y a este particular me refiero en concreto al proyecto de ley que en su momento presentó el gobierno valenciano, ya publicado, que me parece que es un buen modelo.

Reitero mi agradecimiento y espero que este ejemplo que hoy damos en el consenso, en estos temas de leyes instrumentales, porque son leyes instrumentales, cunda en el futuro y, por tanto, el Gobierno, en este caso el conseller, que siempre ha estado dispuesto, quisiera ver que esa liberalidad y

ese espíritu se propague por el Gobierno, porque es bueno, pues en el futuro, como digo, mejore los textos del Gobierno y sepamos hacer buenas leyes en el Parlamento que para eso estamos.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios.

Arribats a aquest punt, i abans de procedir a la votació, encara que sabem el resultat, la Presidència recorda a tots els diputats que, amb la nostra votació també facultam els Serveis Jurídics del Parlament, per fer les correccions i modificacions necessàries per tal que el projecte de llei tenguí una redacció coherent. Podem entendre aprovat per assentiment el dictamen de la comissió que aprova la llei de creació del Servei Balear d'Ocupació?, s'aprova per unanimitat? Queda aprovat.

Les esmenes a l'articulat, esmenes transaccionades. I els hauria de demanar, s'entén, en conseqüència, que queda aprovat l'articulat també per unanimitat. Arribats a aquest punt, suspendríem la sessió durant deu minuts, i demanaríem als portaveus que ens reuníssim breument a la Sala Grogà.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, reprenem la sessió molt breument, recordant-los que el pròxim plenari, dimarts, serà el darrer d'aquest període de sessions i que, també, possiblement, serà un plenari de matí i horabaixa. Moltes gràcies a tots, s'aixeca la sessió.

Correcció d'errates Diari de Sessions núm. 33.

** Pàg. 1366 i 1371.*

L'encapçalament corresponent a la Moció ha de ser el que figura a la pàgina 1371, i a l'inrevès.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma